PEDRO CRUZ VILLALÓN
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2013. október 3.[1]

C-365/12. P. sz. ügy

Európai Bizottság
kontra

EnBW Energie Baden-Württemberg

„Fellebbezés — 1049/2001/EK rendelet — Az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés — Az EK 81. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke szerinti eljárás igazgatási ügyiratához való hozzáférés iránti kérelem — Az 1049/2001/EK rendelet 4. cikkének (2) bekezdése szerinti megtagadás — Engedékenységi program keretében szolgáltatott információhoz való hozzáférés — 1/2003/EK rendelet — Az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférésre vonatkozó szabályozások egységes értelmezése”

1. A jelen fellebbezést a Bizottság a Törvényszék EnBW kontra Bizottság ügyben[2] 2012. május 22-én hozott azon ítélete ellen terjesztette elő, amelyben a Törvényszék megsemmisítette a Bizottság 2008. június 16-i azon határozatát,[3] amely elutasította a dokumentumokhoz való hozzáférés iránt az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[4] alapján benyújtott kérelmet. A kérelem konkrétan a Bizottság által az EUMSZ 101. cikk alapján szankcionált kartellszabályok megsértése miatt indult eljárás[5] során keletkezett valamennyi dokumentumhoz való hozzáférésre irányult.

2. Az előterjesztett kérdések lehetővé teszik a Bíróság számára, hogy határozatot hozzon az 1049/2001 rendelet és a versenyjog harmadik területe, nevezetesen az összehangolt magatartások vagy kartellek közötti kölcsönhatás kérdésében, azt követően, hogy az állami támogatások (Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügy)[6] és az összefonódási eljárások (Bizottság kontra Agrofert Holding ügy)[7] kapcsán ezt már megtette. A jelen eljárásban felmerült érdemi kérdés végeredményben annak megállapítására irányul, hogy a versenyjog másik két területével kapcsolatban kialakított ítélkezési gyakorlat alkalmazható-e az összefonódással kapcsolatos ügyekre és különösen az úgynevezett „engedékenységi programokra”.

1 — Eredeti nyelv: spanyol.

2 — A T-344/08. sz., EnBW kontra Bizottság ügy.

3 — Az SG. E.3/MV/psi D (2008) 4931. sz. határozat.

4 — HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 221. o.

5 — A COMP/F/38.899. sz. ügyben 2007. január 24-én hozott C(2006) 6762. sz. végleges határozat. Az érintett gyártók között volt az ABB Ltd (a továbbiakban: ABB) és a Siemens AG (a továbbiakban: Siemens).

6 — A C-139/07. P. sz. ügyben 2010. június 29-én hozott ítélet (EBHT 2010., I-5885. o.). A továbbiakban: TGI-ügy.

7 — A C-177/10. P. sz. ügyben 2012. június 28-án hozott ítélet.

I – Jogi háttér

3. Az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése értelmében „[a]z intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel [helyesen: hozzáférhetővé tétel] hátrányosan befolyásolná [helyesen: sértené] a következők védelmét”, többek között, „természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekei, beleértve a szellemi tulajdont is, […] [és] ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok célja, kivéve ha a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] nyomós közérdek fűződik”.

4. Ugyanezen 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdése értelmében „[a]z érintett intézményen belüli tárgyalások és előzetes egyeztetések részét képező, belső használatra korlátozott, állásfoglalásokat [helyesen: véleményeket] tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférést meg kell tagadni a döntés meghozatalát követően is, amennyiben a dokumentum közzététele [helyesen: hozzáférhetővé tétele] az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan veszélyeztetné [helyesen: sértené], kivéve ha a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételéhez] nyomós közérdek fűződik”.

5. Az 1/2003/EK rendelet[8], amelynek 17–22. cikke meghatározza a versenyjogi eljárások tekintetében a Bizottság vizsgálati jogkörét, 27. cikkének (2) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„Az érintett felek védekezéshez [helyesen: védelemhez] való jogát az eljárás során teljes mértékben tiszteletben kell tartani. Jogukban áll a Bizottság irataiba a vállalkozások üzleti titkaik védelmére irányuló jogos érdekének figyelembevételével betekinteni. A betekintési jog nem terjed ki a bizalmas jellegű információkra és a Bizottság vagy a tagállamok versenyhatóságainak belső dokumentumaira. A betekintési jog különösen nem terjed ki a Bizottság és a tagállamok versenyhatóságai közti levelezésre, illetve a tagállamok versenyhatóságainak egymás közötti levelezésére, ideértve a 11. és 14. cikk alapján készült dokumentumokat. E bekezdés egyik rendelkezése sem sérti [helyesen: sem akadályozza] a Bizottságot abban, hogy a jogsértés bizonyításához szükséges információt feltárja és felhasználja.”

6. Ugyancsak az 1/2003 rendelet 28. cikkének (1) bekezdése szerint, figyelembe véve a tagállamok versenyhatóságainak egymás közötti információcseréjét, valamint a Bizottság és a tagállami bíróságok közötti együttműködést, „a 17–22. cikk értelmében gyűjtött információkat csak arra a célra lehet felhasználni, amelyre beszerezték azokat”.

7. A 28. cikk (2) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy „a Bizottság és a tagállamok versenyhatóságai, ezek tisztviselői, alkalmazottai és az e hatóságok felügyelete alatt dolgozó egyéb személyek, valamint a tagállamok egyéb hatóságainak tisztviselői és köztisztviselői nem tárhatják fel az e rendelet alapján általuk szerzett vagy közöttük kicserélt olyan jellegű információkat, amelyek a szakmai titoktartási kötelezettség alá tartoznak. Ez a kötelezettség vonatkozik továbbá a tagállamoknak […] a tanácsadó bizottság ülésein részt vevő valamennyi képviselőjére és szakértőjére.”

8. A versenyjogi eljárások során történő iratbetekintésre és az információ bizalmas kezelésére vonatkozó szabályozást a 773/2004/EK rendelet[9] 15. és 16. cikke tartalmazza.

8 — Az [EK] 81. és 82. cikkben meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i tanácsi rendelet (HL L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).

9 — A Bizottság által az EK 81. és 82. cikke alapján folytatott eljárásokról szóló, 2004. április 7-i 773/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 123., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 81. o.).

II – Előzmények

9. Az EnBW Energie Baden-Württemberg (EnBW) egy energiaelosztó vállalkozás, amely úgy véli, hogy sérelmet szenvedett a gázszigetelt kapcsolóberendezések gyártói között létrejött azon megállapodás következtében, amelyet a Bizottság az EUMSZ 101. cikk alapján szankcionált.

10. Az EnBW 2007. november 9-én az 1049/2001 rendelet alapján azt kérte a Bizottságtól, hogy biztosítson számára hozzáférést a bírságkiszabásra irányuló eljárással kapcsolatos valamennyi dokumentumhoz.

11. A Bizottság 2008. június 16-i határozatával jogerősen elutasította a kérelmet (a továbbiakban: megtámadott határozat). A Bizottság e határozatában a kért dokumentumokat a következő öt kategóriába sorolta:

1) A mentességi vagy engedékenységi kérelem keretében benyújtott dokumentumok.

2) Tájékoztatáskérések és a felek válaszai.

3) Az érintett vállalkozásoknál végzett helyszíni vizsgálat során szerzett dokumentumok.

4) Kifogásközlés és a felek válaszai.

5) Belső dokumentumok:

   a) a tényekre vonatkozó dokumentumok (az összegyűjtött bizonyítékokból levonandó következtetésekre vonatkozó feljegyzések; más versenyhatóságokkal folytatott levelezés; a Bizottság más szolgálataival folytatott konzultációk);

   b) eljárási iratok (vizsgálati felhatalmazások; vizsgálati jegyzőkönyvek; vizsgálati jelentések, a vizsgálatok során szerzett dokumentumok jegyzékei, bizonyos dokumentumok közlésével kapcsolatos iratok; megjegyzések).

12. A Bizottság megállapította, hogy mindegyik kategória az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében szereplő kivétel hatálya alá tartozik (ellenőrzések, vizsgálatok, könyvvizsgálatok céljai védelmének sérelme). Az 1–4. kategóriába tartozó dokumentumok továbbá az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében szereplő kivétel hatálya alá tartoznak (természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekei védelmének sérelme), míg az 5. kategória a) pontjában említett dokumentumok az említett 4. cikk (3) bekezdésében szereplő kivétel hatálya alá is tartozhatnak (döntéshozatali eljárás sérelme).

13. Az EnBW a határozattal szemben megsemmisítés iránti keresetet nyújtott be a Törvényszékhez (T-344/08. sz. ügy). A felperest a Svéd Királyság támogatta.

14. A Törvényszék a 2012. május 22-i ítéletében helyt adott az EnBW keresetének (a továbbiakban: megtámadott ítélet).

III – A Törvényszék ítélete

15. A Törvényszék egyrészt arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el annak megállapításával, hogy az EnBW kérelme nem az 5. kategória b) pontjába tartozó dokumentumokhoz való hozzáférésre irányult (a megtámadott ítélet 32–37. pontja).

16. A Törvényszék ezt követően megvizsgálta, hogy fennálltak-e azok a feltételek, amelyek lehetővé teszik a kért dokumentumok tartalmának konkrét és egyenként történő vizsgálatára vonatkozó kötelezettségtől való eltérést (44–112. pont). Ezzel kapcsolatban megállapította, hogy a Bizottság által az elutasítás kapcsán hivatkozott általános vélelem kizárólag azon eljárás időtartama alatt alkalmazható, amelybe az érintett dokumentumok illeszkednek.[10] Ha – a jelen esethez hasonlóan – az eljárás befejeződött, mindegyik kérdéses dokumentumot konkrétan és egyenként meg kell vizsgálni (56–63. pont).

17. A Törvényszék ezt követően arra a kérdésre összpontosított, hogy a Bizottság helyesen járt-e el, amikor a dokumentumokat kategóriák szerint csoportosítva vizsgálta (64–112. pont). Véleménye szerint az 1., a 2. és a 4. kategória, valamint 5. kategória a) pontja a hozzáférés iránti kérelem elbírálásának céljai szempontjából lényegtelen volt, mivel nem volt észlelhető tényleges különbség az egyes kategóriákba tartozó dokumentumok között. Kizárólag a 3. kategória (Az érintett vállalkozásoknál végzett helyszíni vizsgálat során szerzett dokumentumok) lehetne hasznos a 4. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében (ellenőrzések, vizsgálatok, könyvvizsgálatok céljának védelme) megállapított kivétel lehetséges alkalmazása szempontjából, mivel a vállalkozás akarata ellenére szerzett dokumentumokról van szó. Következésképpen a Törvényszék megsemmisítette a megtámadott határozat azon részét, amely megtagadta az 1., a 2. és a 4. kategóriába, valamint az 5. kategória a) pontjába tartozó dokumentumokhoz való hozzáférést.

18. Mindezek ellenére a teljesség kedvéért a Törvényszék megvizsgálta az 1., a 2. és a 4. kategóriába, valamint az 5. kategória a) pontjába tartozó dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadását (113–176. pont), és megállapította, hogy a vizsgálatok céljának védelme nem volt elegendő az 1–4. kategóriákba és az 5. kategória a) pontjába tartozó dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadásának igazolásához, mivel ebben az esetben már befejezett eljárásról van szó, és nem volt indokolt a versenyjogi eljárásoktól eltérő bánásmód (113–130. pont).

19. A Törvényszék azt sem fogadta el, hogy a Bizottság igazolta volna, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés sértheti az érintett vállalkozások gazdasági érdekeit (4. cikk (2) bekezdésének első francia bekezdése), e tekintetben nem volt elegendő a folyamatban lévő eljárás során végzett egyedi vizsgálat (131–150. pont).

20. Végezetül a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság az 5. kategória a) pontjába tartozó dokumentumok tekintetében tévesen alkalmazta általános és absztrakt módon a 4. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében megállapított kivételt (a belső használatra vonatkozó vélemények) (151–170. pont).

IV – Fellebbezés

21. 2012. július 31-én a Bizottság fellebbezést nyújtott be a Törvényszék ítélete ellen.

22. A Bizottság a fellebbezésében azt kéri, hogy a Törvényszék öt kérdésről határozzon. Az első kérdés az 1049/2001 rendelet értelmezése során annak érdekében figyelembe veendő általános megfontolásokra és elvekre vonatkozik, hogy az értelmezés összhangban álljon a versenyjoghoz hasonló ágazatokra vonatkozó rendelkezésekkel, és ne sértse ez utóbbiak hatékonyságát. A második kérdés arra vonatkozik, hogy meg lehet-e tagadni az összefonódással kapcsolatos eljárás dokumentumaihoz való hozzáférést az említett dokumentumok védelme szükségességének általános vélelme alapján. A harmadik és negyedik kérdés egyrészt a vizsgálati cselekmények céljai védelmének, másrészt a kereskedelmi érdekek védelmének hatályára vonatkozik. Az ötödik és egyben utolsó kérdés azon feltételekre irányul, amelyek alapján a Bizottság – akár a határozat meghozatalát követően is – megtagadhatja a belső dokumentumokhoz való hozzáférést.

10 — A fent hivatkozott TGI-ügyben hozott ítéletben elfogadott doktrínával összhangban; az ítélet 55–58. pontja.

23. Minden egyes kérdés mentén megfogalmazódik a hozzá kapcsolódó fellebbezési jogalap, nevezetesen: (1) téves jogalkalmazás az 1049/2001 rendelet – más jogterületekre vonatkozó rendelkezések teljes érvényesülésének biztosítása érdekében történő – harmonikus értelmezése szükségességének figyelmen kívül hagyása miatt; (2) téves jogalkalmazás a kartelljogi eljárás során keletkezett valamennyi dokumentum tekintetében alkalmazandó általános vélelem fennállásának figyelmen kívül hagyása miatt; (3) a vizsgálati cselekmények céljaira irányuló védelem hatályának téves értelmezése; (4) a kereskedelmi érdekek védelme hatályának téves értelmezése; (5) azon feltételek téves értelmezése, amelyek alapján a Bizottság, akár a döntéshozatal befejezését követően is, megtagadhatja a belső dokumentumokhoz való hozzáférést.

24. Az ötödik fellebbezési jogalap három másodlagos jogalappal rendelkezik: A) az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése szerinti, „a tárgyalások és előzetes egyeztetések részét képező, belső használatra korlátozott, véleményeket tartalmazó dokumentumok” fogalmának téves értelmezése; B) azon téves megállapítás, miszerint a Bizottság nem bizonyította, hogy az 5. kategória a) pontjába tartozó dokumentumok belső használatra korlátozott véleményeket tartalmaztak; C) a 4. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében szereplő indokolási kötelezettség téves értelmezése.

25. A Bizottság a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését kéri, valamint a T-344/08. sz. ügy alapját képező kereset elutasítását.

V – A Bíróság előtti eljárás

26. A svéd kormány az EnBW-t, az ABB és a Siemens pedig a Bizottságot támogatva terjesztett elő írásbeli észrevételeket.

27. A Bíróság elnökének 2013. február 19-i végzése közvetlen érdek hiányában elutasította a HUK-Coburg Haftpflicht-Unterstützungs-kasse kraftfahrender Beamter Deutschlands, az LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster, a VHV Allgemeine Versicherung AG és a Württembergische Gemeinde-Versicherung által benyújtott beavatkozási kérelmet.

28. A 2013. június 13-án tartott tárgyaláson a Bizottság, az EnBW, az ABB és a Siemens vett részt.

29. Az első fellebbezési jogalappal kapcsolatban a Bizottság – az ABB és a Siemens támogatásával – arra hivatkozik, hogy a Törvényszék figyelmen kívül hagyta, hogy az 1049/2001 rendeletet az 1/2003 és a 773/2004 rendelettel összhangban kell értelmezni. Álláspontja szerint az 1049/2001 rendeletnek biztosított elsőbbség nem egyeztethető össze a Bizottság kontra Éditions Odile Jacob [11] és a Bizottság kontra Agofert Holding ügyben kialakított ítélkezési gyakorlattal. Véleménye szerint az Unió versenyjogi politikája a dokumentumokhoz való hozzáférés területén különös bánásmódot igényel. Az EnBW a Bizottság által hivatkozott ítélkezési gyakorlat jelentőségét vitatva nem ért egyet e felvetéssel. Álláspontja szerint a Bizottság felvetése ellentétes az EUMSZ 101. cikkel, mivel ellehetetleníti a kartellben részt vevő vállalkozásokkal szembeni kártérítési kereset indítását, ha az érintettek nem rendelkeznek hozzáféréssel a kártérítési kereset alátámasztásához szükséges ügyirathoz, megsértve ezáltal a Pfleiderer-ügyben [12] kialakított ítélkezési gyakorlatot.

30. A második jogalapot illetően a Bizottság – az ABB és a Siemens támogatásával – a Törvényszék véleményével ellentétben azt állítja, hogy a versenyjogi eljárásokban keletkezett dokumentumok tekintetében általános vélelem áll fenn, és nincs jelentősége annak, hogy befejeződött-e az eljárás, mivel kizárólag a védett érdekek jellege fontos. Megítélése szerint így az állami támogatásokra és az összefonódásokra irányadó vélelmet alkalmazni kell a kartellekre is. Az EnBW állítása szerint

11 — A C-404/10. P. sz. ügyben 2012. június 28-án hozott ítélet.

12 — A C-360/09. P. sz. ügyben 2011. június 14-én hozott ítélet (EBHT 2011., I-5161. o.).

befejezett eljárás esetén kizárólag az 1049/2001 rendelet alkalmazható, és ezáltal a versenyjogi különös rendelkezések jelentőségüket vesztik. Svédország úgy véli, hogy ha az intézmény általános vélelmekre hivatkozik, igazolnia kell, hogy az egyes konkrét iratra érvényesek-e az adott típusú dokumentumra alkalmazandó általános jellegű megfontolások.

31. A harmadik fellebbezési jogalap tekintetében a Bizottság – az ABB és a Siemens támogatásával – arra hivatkozik, hogy a Törvényszék megoldása veszélyezteti az engedékenységi mechanizmust, és általában a versenyjog hatékony alkalmazását, továbbá azt állítja, hogy az eljárás akkor tekinthető befejezettnek, ha már nincs lehetőség az azt lezáró határozat ellen keresetet indítani. Az EnBW azzal érvel, hogy a Bizottság mérlegelési jogkörét nem lehet kizárni a bírósági felülvizsgálatból, és a kereset – a Bizottság által indított eljárásokban – a vállalkozások együttműködését érintő kockázatokkal kapcsolatos absztrakt és általános kifogások megfogalmazására korlátozódik.

32. A negyedik jogalapot illetően a Bizottság – az ABB és a Siemens támogatásával – vitatja a Törvényszéknek a hivatkozott kár (kereskedelmi érdekek védelme) bizonyításának hiányára vonatkozó értékelését, és arra hivatkozik, hogy a kereskedelmi érdekek védelme szorosan kapcsolódik a vizsgálati tevékenységek céljainak védelméhez, ezért ugyanolyan jellegű általános vélelem vonatkozik rá. Különösen kiemeli azt, hogy olyan információról van szó, amelyről a vállalkozásoknak tájékoztatni kellett a Bizottságot. Az EnBW hangsúlyozza, hogy a kereskedelmi érdekek védelmét nem lehet azonos módon megítélni az összefonódással kapcsolatos eljárásokban és az 1/2003 rendelet szerinti eljárásokban, mivel utóbbi esetben az engedékenységi kérelmet benyújtó vállalkozás önkéntesen nyújt információt, nem a kereskedelmi érdekei védelmében, hanem a bírság elkerülése érdekében, míg az összefonódással kapcsolatos eljárásokban a vállalkozások nem tagadhatják meg a kért információ megadását.

33. Az ötödik jogalap tekintetében a Bizottság – az ABB és a Siemens támogatásával – előadja, hogy a Törvényszék tévedett, amikor figyelmen kívül hagyta, hogy az általános vélelem az eljárás összes belső dokumentumára kiterjed, és megállapította, hogy a nyilvánosságra hozataluk nem érinti a döntéshozatali eljárást. Az EnBW azt állítja, hogy a Bizottság nem adott magyarázatot arra, hogy miért tartalmaz minden dokumentum véleményt, és nem szolgáltatott olyan bizonyítékot sem, amely szerint a hozzáférhetővé tétel veszélyeztetné az öt évvel korábbi döntéshozatalt.

34. Végezetül a Bizottság az EnBW eredeti kérelmének elutasítását javasolja, mivel ez utóbbinak bizonyítani kellett volna, hogy a kért dokumentumok nem tartoztak az általános vélelem hatálya alá, vagy – ennek hiányában – a hozzáférhetővé tételükhöz fűződő magasabb rendű érdeket kellett volna bizonyítani. Ezzel szemben az EnBW azt állítja, hogy a Törvényszék előtti keresete megalapozott volt, és kéri a fellebbezés elutasítását, valamint a megtámadott határozat teljes körű megsemmisítését, vagy másodlagosan a határozat azon része tekintetében történő megsemmisítést, amely megtagadta a kért információhoz való részleges hozzáférést is.

VI – Értékelés

35. Az egyes jogalapok vizsgálatát megelőzően elöljáróban meg kell állapítanom, hogy az Agofert-ügyhöz hasonlóan, az információ kérelmezője nem vett részt félként abban az eljárásban, amelyben a kért dokumentum keletkezett. Az EnBW ebben az értelemben az adott eljárás szempontjából harmadik félnek tekinthető. Ezen iratanyaghoz fűződő érdeke azon szándékában rejlik, hogy azt felhasználja a szóban forgó eljárásban részt vevők ellen indítandó kártérítés iránti keresethez.

Mindenesetre, amint azt az Agofert-ügyben ismertetett indítványban megállapítottam [13], a jelen esetben is le kell szögezni, hogy „a jelen ügy inkább az átláthatóságot érinti", mint a vállalkozások közötti összehangolt magatartást vagy kartellt. Ezért „az ügyet tehát elsősorban az 1049/2001 rendeletre tekintettel kell eldönteni" [14].

A – *Az első fellebbezési jogalap*

36. A Bizottság első fellebbezési jogalapként állítólagos téves jogértelmezésre hivatkozik az 1049/2001 rendeletnek az uniós jogrend más területeire vonatkozó rendelkezései teljes érvényesülésének biztosítása érdekében történő „harmonikus értelmezése" szükségességének figyelmen kívül hagyása miatt. Meg kell itt jegyezni, hogy a másik négy fellebbezési jogalap pontosítja, hogy a megtámadott ítéletben hogyan jelenik meg e figyelembevétel hiánya, aminek következtében a Törvényszék tévesen értelmezte és alkalmazta az 1049/2001 rendeletet.

37. Ezen első jogalappal kapcsolatban az Agrofert ügyhöz hasonlóan újra felvetődik tehát a kérdés, hogy az intézmények dokumentumaihoz való hozzáféréshez fűződő jog általános jellegű normaként szerepel-e az 1049/2001 rendeletben, amelyet bizonyos területeken össze kell hangolni egyes, más uniós jogszabályokban megjelenő különös szabályokkal, vagy ellenkezőleg, e rendelet minden esetben kimerítő jelleggel meghatározza az e jog gyakorlására vonatkozó szabályokat.

38. A Bíróság ítélkezési gyakorlatából egyértelműen kitűnik – és ebben igazat kell adni a Bizottságnak –, hogy az 1049/2001 rendelet nem olyan jogszabály, amely úgymond a légüres térben jelenik meg, hanem bizonyos területeken mind az értelmezését, mind pedig az alkalmazását össze kell hangolni a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó különös szabályokkal. Másképpen fogalmazva, az 1049/2001 rendelet nem törekedhet az uniós jog átláthatósági rendszerének kimerítő szabályozására, hanem az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés közös szabályozásának egyik jogszabályaként úgy kell értelmezni és alkalmazni azt, hogy összhangban álljon az önálló szabályozással rendelkező eljárásokkal kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférést szabályozó különböző normákkal.

39. Végeredményben úgy vélem, hogy az ügyben érintett rendeletek együttes értelmezése szükséges.

40. Ezenkívül az 1049/2001 rendeletnek mint az intézmények átláthatóságát szabályozó általános normának, és az Unió egyes rendeleteinek mint a különös eljárásokhoz való hozzáférésre vonatkozó különleges szabályoknak a fent említett elkerülhetetlen összehangolását a Bíróság gazdag ítélkezési gyakorlatában már hangsúlyozta, legutóbb az Agofert-ügyben hozott ítéletben. [15]

41. A Bizottság állításával szemben tehát úgy vélem, hogy a Törvényszék az 1049/2001 rendelet értelmezése során, ahogy a megtámadott ítéletből is következik, nem hagyta figyelmen kívül azon eljáráshoz való hozzáférésre irányadó különös szabályozást, amelyben az érintett dokumentumok keletkeztek.

42. Az ítélet 55. pontjában a Bíróság ugyanis azon általános megfontolásról szóló ítélkezési gyakorlatára hivatkozik, amely szerint bizonyos dokumentumok hozzáférhetővé tétele sértheti a jogalkotó által éppen e dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó különös szabállyal védeni kívánt általános érdeket. E tekintetben a Törvényszék ezt követően az állami támogatásokkal, összefonódásokkal, és – a jelen ügy szempontjából fontos – összehangolt magatartásokkal vagy kartellekkel kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférési eljárásokra hivatkozik.

13 — A 2011. december 8-i indítvány 26. pontja.

14 — Uo.

15 — A Bizottság kontra Agrofert Holding ügyben hozott ítélet 50. pontja.

43. A Törvényszék kétségkívül megállapítja, hogy az 1049/2001 rendelet állami támogatásokkal kapcsolatos eljárásokra vonatkozó hozzáférési szabályok fényében történő értelmezésének szükségességére vonatkozó ítélkezési gyakorlat kizárólag a folyamatban lévő eljárások esetére alkalmazható, és „nem ültethető át egy olyan helyzetre, amikor – a jelen ügyhöz hasonlóan – az intézmény már elfogadta az azon ügyiratot lezáró végleges határozatot, amelyhez hozzáférést kértek” [16].

44. Másrészt a Törvényszék a továbbiakban megállapítja, hogy „azon általános vélelemnek, miszerint egy versenyjogi eljárás ügyiratában szereplő dokumentumok nem hozhatók nyilvánosságra, az [..] 1/2003/EK tanácsi rendeletből, valamint a Bizottság közigazgatási ügyirataiban szereplő dokumentumokba való betekintési joggal kapcsolatos ítélkezési gyakorlatból kell következnie” [17]. Továbbá, miután az 59. és 60. pontban az 1/2003 rendeletben szereplő hozzáférési jog szabályaira hivatkozik, a Törvényszék annak megállapításával fejezi be, hogy „bár a kartellekkel kapcsolatos eljárással érintett vállalkozások, valamint az olyan panaszok benyújtói, amelyeknek nem adott helyt a Bizottság, betekintési joggal rendelkeznek a Bizottság közigazgatási ügyiratának egyes dokumentumaiba, e jogra bizonyos korlátozások vonatkoznak, amelyek maguk is esetenkénti mérlegelést igényelnek. Ennélfogva, még ha követnénk is a [...] TGI-ítéletben a Bíróság által alkalmazott azon érvelést, miszerint az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében szereplő kivétel értelmezése céljából figyelembe kell venni az adott eljárás, így az állami támogatásokkal kapcsolatos és a versenyjogi eljárások keretében az ügyirathoz való hozzáférésre vonatkozóan fennálló korlátozásokat, e figyelembevétel alapján nem feltételezhető, hogy a Bizottságnak a kartellek felszámolására irányuló képessége befolyásolásának terhe mellett az ezzel kapcsolatos ügyiratokban szereplő összes dokumentum automatikusan az 1049/2001 rendelet 4. cikkében szereplő valamelyik kivétel hatálya alá tartozik.” [18]

45. Végeredményben a megtámadott ítélet megállapítja, hogy „a Bizottság az egyes dokumentumok tényleges vizsgálatának elvégzése nélkül nem feltételezhette volna, hogy az összes kért dokumentum nyilvánvalóan az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében foglalt kivétel hatálya alá tartozik”. [19]

46. A fentiekből egyértelműen következik, hogy a Törvényszék a Bizottság állításával ellentétben nem „hagyta figyelmen kívül” az 1049/2001 rendelet és az uniós jog más területeire vonatkozó rendelkezések harmonikus értelmezésének szükségességét. Éppen ellenkezőleg, a megtámadott ítélet folyamatosan a kartellekkel kapcsolatos eljárásban keletkezett vagy felhasznált iratokhoz való hozzáférést szabályozó normák lehetséges következményeinek figyelembevételével vizsgálta az 1049/2001 rendeletet.

47. Más kérdés, hogy eredményes volt-e ez a harmóniára törekvő értelmezési munka. A többi, főként az 1049/2001 rendelet téves értelmezéséből eredő állítólagos jogalkalmazási hibákra alapított fellebbezési jogalap vizsgálata során erről kell dönteni. Véleményem szerint azonban nyilvánvaló, hogy nem róható fel a Törvényszéknek, hogy az egyes eljárásokhoz való hozzáférést szabályozó jogszabályok összessége között elfoglalt helyét figyelmen kívül hagyva értelmezte e rendeletet.

48. Összességében úgy vélem, hogy az első jogalapot el kell utasítani.

16 — A megtámadott ítélet 57. pontja.
17 — A megtámadott ítélet 58. pontja.
18 — A megtámadott ítélet 61. pontja.
19 — A megtámadott ítélet 62. pontja.

B – *A második fellebbezési jogalap*

49. A Törvényszék ítéletével szembeni második jogalap azon az állítólagos téves jogalkalmazáson alapul, hogy az tagadta a kartelljogi eljárás során keletkezett összes dokumentumra alkalmazandó általános vélelem fennállását, amelynek értelmében azok nyilvánosságra hozatala sértheti az említett eljárásban védett általános érdeket.

50. Bevezetésképpen megjegyzem, hogy megítélésem szerint a Bíróság azon ítélkezési gyakorlata, amely *általános vélelmeket* állapít meg azon dokumentumok esetében, amelyekre az ezeket felhasználó eljárásból fakadóan különös hozzáférési szabályok vonatkoznak, tökéletesen átültethető az összehangolt magatartásokkal kapcsolatos eljárásban keletkezett vagy felhasznált dokumentumok esetére.

51. Mint ismeretes, ezen ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az említett különös szabályok alapján feltehető, hogy az ilyen dokumentumok nyilvánosságra hozatala főszabály szerint érintheti az adott eljárás célját. Ezért a Bíróság egyrészt a TGI-ügyben hozott ítéletében [20] kimondta, hogy az ilyen jellegű általános vélelem az állami támogatások ellenőrzésére irányuló eljárásokra vonatkozó jogszabályokból következhet. [21] Később a Bíróság másrészt az Agrofert-ügyben megállapította, hogy „[a] vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzésére irányuló eljárás területén azért alkalmazhatók ilyen általános vélelmek, mert az ezen eljárásra irányadó szabályozás is szigorú szabályokat ír elő az ilyen eljárás keretében megszerzett vagy keletkezett információk kezelésére vonatkozóan” [22].

52. A fentiek alapján úgy vélem, hogy az általános vélelmet a kartellekkel kapcsolatos eljárások esetében is alkalmazni kell, amelyek szabályozása szintén nagyon sajátos szabályokat ír elő az ezen eljárásokban felhasznált iratokhoz való hozzáférésre és azok kezelésére vonatkozóan. Így az 1/2003 rendelet 27. cikkének (2) bekezdése a Bizottság irataiba való korlátozott betekintési jogot biztosít az érintett felek számára, kizárólag a védelemhez való jog gyakorlása céljából, míg ugyanezen rendelet 28. cikke megállapítja, hogy az eljárás során szerzett információ a szakmai titoktartási kötelezettség alá tartozik. [23] A 773/2004 rendelet 8. cikke a panaszos számára ugyancsak korlátozott hozzáférési jogot biztosít.

53. A betekintési jog e különös szabályozása alapján feltételezhető, hogy az állami támogatások és az összefonódásokkal kapcsolatos eljárások esetéhez hasonlóan a dokumentumok hozzáférhetővé tétele érinthetné a kartellekkel kapcsolatos eljárások célját. Amint azt az Agrofert-ügyben ismertetett indítványomban [24] megállapítottam, „a 139/2004 rendelet a vállalkozások összefonódása tekintetében állapít meg olyan igazgatási ellenőrzési eljárást, amely arra az alapvető uniós célra irányul, hogy biztosítsák a versenyt a belső piacon” [25], amely célt a 659/1999 rendelet is megállapítja az állami támogatások tekintetében.

54. Kétségtelen, hogy az 1/2003 rendeletnek is ugyanez a célja. Visszatérve az indítványomban kifejtettekre, a 659/1999 és a 139/2004 rendelet „vonatkozó jogalapját az EUMSZ Harmadik része VII. címének (»A versenyre, az adózásra és a jogszabályok közelítésére vonatkozó közös szabályok«) 1. fejezete (»Versenyszabályok«) képezi, minek következtében nyilvánvaló az 1/2003 rendelettel megosztott közös szándék abban a tekintetben, hogy lehetővé kell tenni, hogy az Unió fennállását megalapozó célok egyike teljesüljön, jóllehet nem szabad elfelejteni, hogy az Unió az EUSZ 2. cikkben kinyilvánított értékeken alapszik, de az EUSZ 3. cikkben felsorolt azon célok és célkitűzések is

20 — A hivatkozott ítélet 55–61. pontja.

21 — Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.).

22 — A Bizottság kontra Agrofert Holding ügyben hozott ítélet 59. pontja.

23 — Az e rendeletben szabályozott eljárásról lásd: Wils, W. P. J., „EU Antitrust Enforcement Powers and Procedural Rights and Guarantees: The Interplay between EU Law, National Law, the Charter of Fundamental Rights of the EU and the European Convention on Human Rights”, en Concurrences, 2011. május, és *World Competition*, 34. kötet, 2. szám, 2011. június. Hozzáférhető: http://ssrn.com/author=456087.

24 — Az ismertetés napja: 2011. december 8.

25 — A Bizottság kontra Agrofert Holding ügyben ismertetett indítvány 64. pontja.

kötelezik, amelyek közül – a jelen ügy szempontjából – kiemelkedik a belső piac létrehozása és »Európa fenntartható fejlődés[e] […], amely […] magas versenyképességű, szociális piacgazdaságon alapul« (az EUSZ 3. cikk (3) bekezdése). E célok megvalósítására az EUMSZ 3. cikk (1) bekezdésének a) pontja kizárólagos hatáskört biztosít az Uniónak »a belső piac működéséhez szükséges versenyszabályok megállapítás[ára]«, és pontosan a verseny szempontjából, az összefonódások hatékony ellenőrzésére találták ki az összefonódás-ellenőrzési rendeletben meghatározott jogi eszközt.” [26]

55. A kartellekkel szemben indított eljárás is a célok ugyanezen csoportjába tartozik. Ahogy arra az EnBW is hivatkozott az észrevételeiben, számos különbség van az összefonódásokra vonatkozó eljárások és az összehangolt magatartásokkal szembeni eljárások között, különösen az előbbiek megelőző és az utóbbiak büntető jellegét illetően. Elfogadva e különbséget – és rámutatva arra, hogy az 1/2003 rendelet 1. cikkének (1) bekezdése szerint nem minden összehangolt magatartás szükségszerűen jogellenes – kétségtelen, hogy noha eltérő módon, de mindkét esetben annak biztosítása a cél, hogy a piaci verseny ne torzuljon, biztosítva azon gazdasági szereplők magatartásának jogszerűségét, amelyeknek a versenyellenes magatartások elkerülésére és megtisztítására irányuló eljárásokban való részvételét bizonyos minimális garanciáknak kell kísérniük. Konkrétan azon kívül, hogy az ellenük indított említett eljárásokat a védelemhez való joguk teljes tiszteletben tartása mellett úgy kell lefolytatni, azok ezenfelül nem sérthetik a kereskedelmi érdekeiket sem. Ez vonatkozik mind a tisztán megelőző, büntető elem nélküli eljárásokra, mind pedig a versenyellenes magatartás szankcionálására is, mivel az utóbbi esetben a jogszerűen előírt szankciók mellett nem lehet figyelembe venni a járulékos károkat.

56. Visszakanyarodva a jelen ügy tényállásához, amint azt az első jogalap vizsgálatánál említettem, a Törvényszék nem tagadja, hogy az 1049/2001 rendelet és az 1/2003 rendelet harmonikus értelmezése szükséges.

57. A Törvényszék mindazonáltal úgy vélte, hogy e harmonikus értelmezésből következően az állami támogatásokkal kapcsolatos eljárásban keletkezett dokumentumok esetén fennálló általános vélelem nem alkalmazható a kartellekre vonatkozó eljárás dokumentumaival kapcsolatban.

58. Végezetül, a Törvényszék szerint a kérdéses vélelem kizárólag akkor alkalmazható, ha azon eljárást előíró szabályozás, amelyben a kért dokumentumokat felhasználták, vagy azok keletkeztek, nem ismeri el az eljárásban érintett felek számára az említett dokumentumokhoz való hozzáférési jogot.

59. A Törvényszék valójában elismeri, hogy „ahogyan a 659/1999 rendelet a támogatások területén, úgy a kartellekkel kapcsolatos eljárásban az 1/2003 rendelet sem biztosít az eljárásban részt nem vevő személyek számára a Bizottság közigazgatási ügyirataiban szereplő dokumentumokhoz való hozzáférési jogot” [27]. Mindazonáltal annak ellenére, hogy az 1/2003 rendelet 27. cikke „a védelemhez való jog biztosításának általánosabb összefüggései között biztosít az ügyirathoz való hozzáférést az eljárás alá vont vállalkozások számára” [28], a Törvényszék arra következtet, hogy e hozzáférési lehetőséget, bármennyire is korlátozott, figyelembe kell venni az 1049/2001 rendelet alkalmazásakor, oly módon, hogy nem kell elfogadni azt, hogy az „ügyiratokban szereplő összes dokumentum automatikusan az 1049/2001 rendelet 4. cikkében szereplő valamelyik kivétel hatálya alá tartozik” [29].

60. A megtámadott ítélet e következtetése a TGI-ügyben hozott ítélet általam helytelennek tekintett értelmezésén nyugszik. Az említett ítélet 58. pontja kétségtelenül megállapítja, hogy tekintettel arra, hogy a 659/1999 rendelet értelmében „az állami támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárás során az érdekeltek – a támogatás nyújtásáért felelős tagállam kivételével – nem rendelkeznek a Bizottság

26 — A Bizottság kontra Agrofert Holding ügyben ismertetett indítvány 65. pontja.

27 — A megtámadott ítélet 59. pontja.

28 — Uo.

29 — A megtámadott ítélet 61. pontja.

igazgatási aktájában meglévő dokumentumokba való betekintési joggal[,] [*e]zt a körülményt az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében előírt kivétel értelmezésekor figyelembe kell venni*” [30] . Ennek az az oka, hogy „ha ugyanis az érdekeltek az 1049/2001 rendelet alapján hozzáférhetnének a Bizottság igazgatási aktájában meglévő dokumentumokhoz, megkérdőjeleződne az állami támogatások vizsgálati rendszere”. [31]

61. Az 1/2003 rendelet, ahogy a megtámadott ítélet is hangsúlyozza, az eljárás során hozzáférési jogot biztosít az érdekeltek számára a védelem tekintetében. Ezenfelül azonban az eljárás iratanyagához való hozzáférés általános jelleggel kizárt olyan harmadik személyek számára, akik e tekintetben ugyanolyan helyzetben vannak, mint azok, akik az állami támogatásokra vonatkozó eljárásokban keletkezett iratanyaghoz kívánnak hozzáférni.

62. Véleményem szerint a kért iratanyagot tartalmazó eljárás keretében a vélelem érvényesülését nem lehet a hozzáférési jog teljes hiányának esetére szűkíteni, hanem a szükséges mértékben ugyanúgy alkalmazni kell abban az esetben is, ha korlátozottan vagy bizonyos feltételekhez kötötten hozzáférést biztosítanak. Ebben az esetben ugyanis ezt a körülményt figyelembe kell venni „az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében előírt kivétel értelmezésekor” [32], mivel végeredményben annak elkerülése a cél, hogy az 1049/2001 rendelet feltétlen alkalmazása hatálytalaníthassa az iratanyaghoz való hozzáférésre vonatkozó különös eljárásban előírt szabályozást.

63. Végeredményben a szóban forgó vélelem azon dokumentumokra alkalmazandó, amelyek hozzáférhetővé tételét az 1049/2001 rendelet szabályozásához képest kizárta vagy különösen megnehezítette az 1/2003 rendelet. Másképpen fogalmazva, a vélelmet teljes mértékben alkalmazni kell azokra, akiknek főszabály szerint a jelen ügyben – az EnBW-hez hasonlóan – az 1/2003 rendelet és a 773/2004 rendelet alapján semmiféle hozzáférési joguk nincs a kartellekkel kapcsolatos eljárás dokumentumaihoz, és azon személyekre is, akik a védelemhez fűződő jog biztosítása céljából korlátozott vagy feltételhez kötött hozzáférési joggal rendelkeznek.

64. A fenti következtetésnek azonban tartalmaznia kell egy kivételt. Valójában az említett általános vélelem „nem zárja ki annak bizonyíthatóságát, hogy e vélelem nem vonatkozik valamely olyan dokumentumra, amelynek hozzáférhetővé tételét kérik, illetve azt, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése értelmében a dokumentum hozzáférhetővé tételéhez nyomós közérdek fűződik (a […] Technische Glaswerke Ilmenau ügy, […] 62. pont)”. [33] Következésképpen az a tény, hogy az 1/2003 rendelet nem biztosít az eljárás szempontjából harmadik személyek számára hozzáférési jogot, kizárólag azzal a következménnyel jár, hogy az 1049/2001 rendelet alapján ugyanezen személyeknek kell benyújtaniuk az esetleges kérelmeiket (az átláthatóságra vonatkozó általános szabályként), amely körülményt azon általános vélelem magyarázza, amely szerint a dokumentumok hozzáférhetővé tétele sértheti az 1/2003 rendelet által szabályozott eljárás célját. Olyan vélelmezett sérelemről van szó, amely semmilyen esetben sem zárja ki teljesen az 1049/2001 rendelet szerinti hozzáférési jogot, hanem csak megnehezíti az említett rendelet által biztosított hozzáférés feltételeit.

65. A fentiek alapján úgy vélem, hogy a Törvényszék kizárta a vélelem alkalmazását arra az esetre, amikor olyan személy hozzáférés iránti kérelméről van szó, aki nem vett részt a kartellekkel kapcsolatos eljárásban, azon elvből kiindulva, hogy a kért dokumentum hozzáférhetővé tétele sértheti az említett eljárásban keletkezett vagy felhasznált iratokhoz való különös hozzáférési szabályok által védett általános érdeket.

66. Ezért véleményem szerint helyt kell adni a második fellebbezési jogalapnak.

30 — Kiemelés tőlem.

31 — Uo.

32 — A TGI-ügy, uo.

33 — A Bizottság kontra Agrofert Holding ügyben hozott ítélet 68. pontja.

C – *A harmadik fellebbezési jogalap*

67. A harmadik fellebbezési jogalap a vizsgálati tevékenységek védelmének hatályával kapcsolatos állítólagos téves értelmezésen alapul. Konkrétan a Bizottság állítása szerint a megtámadott ítélet sérti az engedékenységi mechanizmust, és általában a versenyjog hatékony alkalmazását.

68. A Bíróságnak egy előzetes döntéshozatali eljárás keretében, a Donau Chemie és társai ügyben [34] 2013. június 6-án hozott ítéletben nemrégiben lehetősége nyílt állást foglalni a nemzeti engedékenységi eljárással kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférésről. Véleményem szerint bár ez az ítélkezési gyakorlat egy versenyjogi eljárásra vonatkozik, és nem az 1049/2001 rendeletre, az mégis tökéletesen átültethető a jelen ügyre.

69. A nemzeti engedékenységi programokkal kapcsolatban – az uniós versenyjogi eljárásokra alkalmazható okok alapján – a Bíróság emlékeztetett arra, hogy az említett programok „hasznos eszközét alkotják a versenyjogi szabályok megsértése felfedezésének és megszüntetésének érdekében vívott hatékony küzdelemnek, és ennélfogva az EUMSZ 101. cikk és EUMSZ 102. cikk hatékony alkalmazásának célját szolgálják, valamint hogy e programok hatékonyságát befolyásolhatja az engedékenységi kérelmekkel összefüggésben átadott dokumentumokhoz való hozzáférés engedélyezése a kártérítési keresetet indítani szándékozó személyek részére. Ezért ésszerű azt feltételezni, hogy ezen információk közlése a versenyjogi jogsértésekben részt vevő személyeket elrettentheti attól, hogy éljenek az engedékenységi programok által nyújtott lehetőséggel (a [...] Pfleiderer-ügyben hozott ítélet 25–27. pontja).” [35]

70. Mindazonáltal, folytatja az ítélet, „meg kell állapítani, hogy amennyiben e megfontolások indokolhatják egyes […] iratokba való betekintés elutasítását, nem vonják egyúttal maguk után, hogy ezt a betekintést szisztematikusan meg lehetne tagadni, mivel minden, a kérdéses iratokba való betekintés iránti kérelmet esetről esetre kell értékelni, az ügy valamennyi elemének figyelembevételével (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Pfleiderer-ügyben hozott ítélet 31. pontját)”. [36]

71. Ezen értékelés keretében „egyrészről mérlegelni kell a kérelmező ahhoz fűződő érdekét, hogy kártérítési keresetének előkészítése céljából ezen iratokba betekinthessen, figyelembe véve az esetlegesen rendelkezésére álló más lehetőségeket” [37], valamint „figyelembe kell venniük azokat a valóban káros következményeket, amelyek az ilyen betekintés következtében beállhatnak a közérdeket vagy más személyek jogos érdekeit érintően” [38].

72. Különösen, és „az engedékenységi programok hatékonyságához fűződő közérdeket illetően”, folytatja a Bíróság, „ki kell emelni, hogy tekintettel a nemzeti bíróságok előtt indított kártérítési kereseteknek a hatékony verseny Unióban történő fenntartása szempontjából vett jelentőségére […], azon kockázatra történő puszta hivatkozás, hogy a versenyjogi eljárás aktájában szereplő és a keresetek megalapozásához szükséges bizonyítékhoz való hozzáférés befolyásolja azon engedékenységi program hatékonyságát, amelynek keretében ezen iratokat közölték az illetékes versenyhatósággal, nem elegendő az e bizonyítékokhoz való hozzáférés megtagadásának igazolásához” [39].

73. Ezzel szemben a Bíróság úgy véli, hogy „az a körülmény, hogy az ilyen elutasítás alkalmas lehet az említett keresetek benyújtásának megakadályozására, többek között azzal, hogy azon érintett vállalkozások számára, amelyek legalábbis részlegesen már mentesültek a pénzügyi szankciók alól, lehetőséget biztosít arra, hogy az EUMSZ 101. cikk megsértése miatt keletkezett károk megtérítése

34 — A C-536/11. sz. ügy.

35 — A Donau Chemie és társai ügyben hozott ítélet 42. pontja.

36 — A Donau Chemie és társai ügyben hozott ítélet 43. pontja.

37 — A Donau Chemie és társai ügyben hozott ítélet 44. pontja.

38 — A Donau Chemie és társai ügyben hozott ítélet 45. pontja.

39 — A Donau Chemie és társai ügyben hozott ítélet 46. pontja.

iránti kötelezettségük alól is kivonják magukat, és mindezt a sérelmet szenvedett személyek kárára, megköveteli, hogy ez az elutasítás a hivatkozott érdek védelméhez kötődő, és minden egyes olyan iratra vonatkozó kényszerítő okokon alapuljon, amelybe a betekintést megtagadták”[40], ugyanis „azon kockázat puszta megléte, hogy egy adott dokumentum konkrétan sérthetné a nemzeti engedékenységi program hatékonyságához fűződő közérdeket, indokolhatja azt, hogy ezt a dokumentumot ne tegyék közzé”[41].

74. A fentiekből végeredményben a kiegyensúlyozott mérlegelés szükségessége következik egyrészt az engedékenységi programokhoz fűződő közérdek mint a versenyjog hatékonyságához szükséges eszköz, másrészt a magánszemélyeknek a versenyjog megsértéséből fakadóan bekövetkezett károk miatti kártérítéshez való joga között, amely e jog hatékony érvényesüléséhez fűződő közérdek közvetett szolgálatának másik módja.

75. A jelen esetben a Bizottság – amint erre az EnBW hivatkozott – azon elméleti megfontolások alapján tagadta meg a mentességi vagy engedékenységi kérelem keretében átadott dokumentumokhoz való hozzáférést, hogy kárt okozhatna az engedékenységi programok tekintetében az a tény, ha az érintett személyek és vállalkozások részére nem biztosítanának általános jelleggel hozzáférést az ilyen dokumentumokhoz. Ezzel szemben az EnBW kifejtette, hogy ilyen dokumentumok hiányában a siker legkisebb esélyével sem kísérelheti meg a Bizottság által szankcionált összehangolt magatartások következtében felmerült károk megtérítése iránti kereset indítását.[42]

76. A Bizottság végeredményben nem egy konkrét engedékenységi program esetleges sérelmén alapuló indokra (és a Chemie Donau-ügy 46. pontja kifejezetten egy adott engedékenységi programot említ, amelyre a 72. pont végén utaltam), hanem az „engedékenységi eljárások” csoportjára vonatkozó általános és elvont indokra hivatkozott. Az EnBW ezzel szemben olyan indokokkal érvelt, amelyek *egy adott* kártérítési kereset megindítása céljából igazolják meghatározott dokumentumok szükségességét.

77. E körülményekre tekintettel egy *elvi* megtagadási helyzettel állunk szemben, amely alapján kizárt, hogy egy konkrét hozzáférési kérelmet – amely a kártérítés iránti kereset megalapozásának egyetlen lehetséges útja – „esetről esetre lehessen értékelni, az ügy valamennyi elemének figyelembevételével”, amint azt a Pfleiderer-ügyben hozott ítélet 31. pontjára hivatkozással a Donau Chemie ügy[43] előírta.

78. Ennél a pontnál fontosnak tűnik egy elvi megfontolást tenni. Ellentétes lehet-e a fent kifejtettekkel, hogy az engedékenységi program hatékonysága csak úgy érhető el, ha általános jelleggel biztosítják, hogy a rendelkezésre bocsátott iratanyagot kizárólag a Bizottság használhatja fel. Ez lenne tehát a legnagyobb fokú biztosíték. Márpedig más olyan garanciákra is gondolni kell, amelyek kevésbé ugyan, de továbbra is vonzóak azok számára, akik a programban való részvétel mellett döntenek. Végső soron az engedékenységi programok logikája azon negatív hatásra vonatkozó számításnak felel meg, amellyel a versenyjog megsértése járhat. E tekintetben annak biztosítása, hogy a Bizottságnak nyújtott információ kizárólag akkor adható át harmadik személyeknek, ha megfelelő módon igazolják, hogy azt kártérítési kereset megindítása miatt igénylik, elegendő biztosíték lehet, különösen figyelembe véve, hogy a másik lehetőség a sikeres kártérítési keresetnél nagyobb összegű szankció lehetne. Kétségtelenül nem zárható ki, hogy egy ilyen jellegű garancia esetén kevesebben döntenének az engedékenységi programban való részvétel mellett. Ezen eszköz maximális hatékonyságának célja azonban nem igazolhatja az érintettek kártérítéshez való jogának feltétlen feláldozását, és általában az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke által biztosított hatékony bírói védelemhez való joguk sérelmét.

40 — A Donau Chemie és társai ügyben hozott ítélet 47. pontja.

41 — A Donau Chemie és társai ügyben hozott ítélet 48. pontja.

42 — Konkrétan, írásbeli észrevételének 20. pontja.

43 — A Donau Chemie és társai ügyben hozott ítélet 43. pontja.

79. A fentiek alapján végezetül úgy vélem, hogy nem róható fel, hogy a megtámadott ítélet megállapítja, hogy a Bizottság nem igazolta a mentességi vagy az engedékenységi kérelem keretében rendelkezésre bocsátott dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadását, ezért el kell utasítani a harmadik megtámadási jogalapot.

D – *A negyedik fellebbezési jogalap*

80. A negyedik fellebbezési jogalap a kereskedelmi érdekek védelme hatályának állítólagos téves értelmezésén alapul.

81. A Törvényszék úgy véli, hogy a Bizottság nem bizonyította a megkövetelt módon, hogy a kért dokumentumokhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen érintené a kartellben részt vevő vállalkozások kereskedelmi érdekeit. Véleménye szerint akármilyen régen keletkeztek a kért dokumentumok, a Bizottság köteles lett volna a dokumentumok konkrét és egyenként történő vizsgálatát elvégezni a kereskedelmi érdekek védelmére alapított kivétel szempontjából, anélkül hogy elégséges lenne az eljárás során már elvégzett vizsgálat.

82. Másrészt a Törvényszék azon felvetésből indult ki, hogy „a kartellben részt vevő vállalkozások érdekei, […] a kért dokumentumok hozzáférhetővé tételének hiányá[ban] *nem minősíthetők kereskedelmi érdekeknek a kifejezés szűk értelmében*. [44] Figyelembe véve ugyanis többek között a szóban forgó ügyiratban szereplő információk nagy részének régi keletűségét, azon érdek, amellyel a társaságok a kért dokumentumok hozzáférhetővé tételének hiányára vonatkozóan rendelkezhettek, nem kapcsolódhatott az arra irányuló törekvéshez, hogy megőrizzék a […] piacon a versenyjogi helyzetüket, hanem inkább az arra irányuló szándékhoz kapcsolódhatott, hogy elkerüljék az ellenük a nemzeti bíróságokon indítandó kártérítési kereseteket”. [45] Mindenesetre nem minősül „védelemre méltó érdeknek, tekintettel arra, hogy bármely személynek joga van az olyan magatartás által okozott károkért kártérítést követelni, amely alkalmas arra, hogy a versenyt korlátozza vagy torzítsa” [46].

83. Nem értek egyet ezzel a felvetéssel.

84. Ahogy az Agofert-ügyre vonatkozó indítványban megállítottam, „egy dokumentum »érzékeny« jellegének időbeli kiterjedése alapvető eleme az 1049/2001 rendelet 4. cikkében már megállapított kivételek rendszerének. Így egy eljárásban belső használatra készült dokumentumok védelem alatt állnak (a (3) bekezdés), amíg be nem fejeződik az eljárás, azonban azokra, amelyek véleményt is tartalmaznak, a védelem az eljárás befejezését követően is kiterjed. A második esetben a kivétel irányadó, mint a 4. cikkben foglalt összes kivétel, »azon időtartam alatt […], amely alatt a védelem a dokumentum tartalma alapján indokolt« (a (7) bekezdés). Az említett időtartam a 4. cikk (7) bekezdése alapján legfeljebb 30 éves időszakra terjedhet ki. Jóllehet ez a maximális időtartam meghosszabbodhat »szükség esetén«, háromfajta dokumentum, a »magánszférára vagy a kereskedelmi érdekekre vonatkozó kivételek hatálya alá eső dokumentumok és a minősített dokumentumok esetében« (a (7) bekezdés)”. [47]

85. Ebből következően, „[a] kereskedelmi érdekek megérdemlik […] a legnagyobb fokú védelmet *ratione temporis* az 1049/2001 rendelet által megfogalmazott, a hozzáférésre vonatkozó szabályozásban. Ezért […] az összefonódás-ellenőrzési eljárás lezárása nem jelent szükségképpen fordulópontot e típusú dokumentumok tekintetében a más jellegű dokumentumokkal, különösen a jogi és belső használatra szánt véleményekkel szemben”. [48]

44 — Kiemelés tőlem.

45 — A megtámadott ítélet 147. pontja.

46 — A megtámadott ítélet 148. pontja.

47 — A Bizottság kontra Agrofert Holding ügyre vonatkozó indítvány 78. pontja.

48 — A Bizottság kontra Agrofert Holding ügyre vonatkozó indítvány 79. pontja.

86. Véleményem szerint a helyzet nem különbözik a kartellekkel kapcsolatos eljárásban sem. A jelen ügyhöz hasonlóan az a tény, hogy a szóban forgó információ 1988 és 2004 között végzett kereskedelmi tevékenységre vonatkozik, nem zárja ki, hogy természetéből fakadóan valamilyen szempontból „időszerű", amelynek érvényessége az időben a jelen ügyön is túlmutathat az eljárás szigorúan vett igazgatási vagy belső ügyirata esetében. [49]

87. Erre tekintettel nem lehet elfogadni, hogy csupán az idő múlásával az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekei a kártérítés iránti kereset következményeinek elkerülésére irányuló puszta és egyszerű érdekké váljanak.

88. A Törvényszék ezért véleményem szerint hibát vétettek, amikor pusztán a dokumentumok régebbi keletkezési ideje alapján kizárta annak a lehetőségét is, hogy a védelemre méltó kereskedelmi érdek áll fenn. Következésképpen abban is tévedett, hogy nem ismerte el azon vélelmet, amely szerint a kartellekkel kapcsolatos eljárásban keletkezett vagy felhasznált dokumentumokról lévén szó, hozzáférhetővé tételük sérthetné az említett eljárással védett érdeket.

89. Mindez független attól, hogy önkéntesen adták-e át a dokumentumokat, eltérően attól a helyzettől, amikor a Bizottság az összefonódással kapcsolatos eljárásban beszerzi az iratanyagot. Az EnBW által a Bizottság fellebbezési kérelmeivel szemben hivatkozott fenti különbség nem tűnik számomra lényegesnek.

90. Amint a második fellebbezési jogalapra adott válaszomban kifejtettem, az összehangolt magatartásokra vonatkozó eljárásnak – az állami támogatásokkal és az összefonódásokkal kapcsolatos eljárásokkal egyetemben – közös célja az uniós piaci verseny biztosítása. Mindegyik eljárás saját eszközöket alkalmaz e cél elérése érdekében, amelyek között a kartellekkel kapcsolatos eljárások esetén megtalálhatók az eljárással érintett vállalkozások önkéntes együttműködésén alapuló engedékenységi programok.

91. Az említett programok, ahogy a harmadik fellebbezési jogalap vizsgálatánál látható volt, a Bíróság szerint hasznos eszközöknek minősülnek a versenyjogi szabályok megsértése elleni harcban, és ezért az egész rendszer védelmét biztosítani kell.

92. Igaz, hogy a jelen ügyben a Bizottság nem hivatkozott megfelelően a kérdéses eljárásban alkalmazott engedékenységi programot érintő konkrét károkozásra, és ezért a harmadik fellebbezési jogalap elutasítását javasoltam. Ez azonban nem jelenti azt, hogy el kellene utasítani az engedékenységi programban részt vevők kereskedelmi érdekeit érintő esetleges károkozásra vonatkozó kifogást is, mivel e negyedik jogalap esetén nem annyira önmagában véve az említett program védelméről van szó, mint inkább azon érdekek közvetlen védelméről, amelyek sérelme kizárólag közvetve okozhatna kárt az engedékenységi eszköz tekintetében.

93. Kétségkívül nem zárható ki, hogy az érintett vállalkozások által szolgáltatott információ hozzáférhetővé tétele ténylegesen sértheti a kereskedelmi érdekeiket. Az a körülmény, hogy ilyen az információ önkéntesen és a szankció kizárásának vagy csökkentésének szándékával került átadásra, véleményem szerint nem igazolhatja, hogy az érintett kereskedelmi érdekek ne érdemelnének védelmet. Ellenkező esetben a Bizottsággal együttműködő vállalkozást sújtó szankcióhoz egy újabb szankció társulna, a kereskedelmi érdekeit sértő károkozás.

94. Következésképpen úgy vélem, hogy helyt kell adni a negyedik fellebbezési jogalapnak. Nem azon vélelem alkalmazhatóságának megtagadása miatt, amely szerint a kereskedelmi érdekekre vonatkozó információ hozzáférhetővé tétele sérthetné a kartellekkel kapcsolatos eljárásokban védett érdeket, hanem inkább a szóban forgó kereskedelmi érdekek fennállásának elutasítása miatt.

49 — E tekintetben lásd a Bizottság kontra Agrofert Holding ügyben ismertetett indítvány 77. pontját.

E – *Az ötödik fellebbezési jogalap*

95. Az utolsó fellebbezési jogalap szerint a megtámadott ítélet tévesen értelmezi azokat a feltételeket, amelyek alapján a Bizottság a döntéshozatali eljárás befejezését követően is megtagadhatja a dokumentumhoz való hozzáférést.

96. E tekintetben meg kell említeni a Svédország kontra MyTravel és Bizottság ügyben [50] 2011. július 21-én hozott ítéletben azzal kapcsolatban kialakított ítélkezési gyakorlatot, hogy milyen hatása lehet a hozzáférés iránti kérelem sorsára annak a ténynek, hogy a megfelelő határozat elfogadásával befejeződött-e, vagy sem az az eljárás, amelyben az érintett dokumentumot felhasználták.

97. Ahogy az Agofert-ügyben ismertetett indítványban [51] volt alkalmam kifejteni, a hivatkozott ítélkezési gyakorlatból következően „az eljárás befejezése nem kötelez *per se* a dokumentum hozzáférhetővé tételére, noha a hozzáférés megtagadásának ebben az esetben különösen indokoltnak kell lennie". „Az eljárás befejezését követően az annak keretében a végleges határozat meghozatala céljából előállított dokumentumokhoz való hozzáférés *per definitionem* már nem veszélyeztetheti sem az eljárás, sem pedig a befejező határozat sorsát. Ebből a szempontból kell tehát vizsgálni azon jogi véleményeket és belső dokumentumokat, amelyek hozzáférhetővé tételét a Bizottság megtagadta." [52] Végezetül pedig „a jogi tanácsadással kapcsolatos, illetve a Bizottság által az eljárás folyamán történt tárgyalások és egyeztetések keretében készített dokumentumokat illetően (az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdése és (3) bekezdése) a Bíróság által a fent hivatkozott Svédország kontra MyTravel és Bizottság ügyben elfogadott megoldás tökéletesen alkalmazható a jelen ügyre". [53]

98. Visszatérve a jelen ügy körülményeire, a Törvényszék abból az elvből indult ki, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdése „csupán a belső használatra szánt dokumentumok egyik része, azaz az érintett intézményen belüli tárgyalások és előzetes egyeztetések részét képező, belső használatra korlátozott véleményeket tartalmazó dokumentumok esetében teszi lehetővé […] a döntés meghozatalát követően a hozzáférés megtagadását, amennyiben e dokumentumok hozzáférhetővé tétele súlyosan sértené az intézmény döntéshozatali eljárását" [54].

99. E megállapítást követően a megtámadott ítélet elutasította, hogy a Bizottság bizonyította volna, „hogy az 5. kategória a) pontjába tartozó valamennyi dokumentum tartalmaz az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése második albekezdésének értelmében vett, tárgyalások és előzetes egyeztetések részét képező, belső használatra korlátozott véleményeket" [55], és elvetette, hogy – amint azt a Bizottság állította – „e fogalom magában foglalja először is a tisztviselőinek vagy a szolgálatainak a mérlegelését vagy ítéletét tartalmazó vagy azt kérő dokumentumokat, másodsorban a valamennyi, a határozatának előkészítésére szolgáló dokumentumot, és harmadrészt valamennyi, más szolgálatoknak az eljárásban való részvételét biztosító dokumentumot". [56]

100. Mindezek alapján a Törvényszék megállapította, hogy „ha el is fogadjuk, hogy a Bizottság által a Törvényszék előtti eljárásban hivatkozott [...] igazolások kétségkívül alkalmasak lennének azon feltételezés elfogadhatóvá tételére, hogy az 5. kategória a) pontjába tartozó dokumentumok közül számos dokumentum ilyen véleményt tartalmaz, meg kell állapítani, hogy ezen igazolásokra [...] nem hivatkozott a Bizottság a megtámadott határozatban, és ezért azok nem tekinthetők úgy, hogy az ez

50 — A C-506/08. P. sz. ügy (EBHT 2011., I-6237. o.).

51 — Az Agofert-ügyben ismertetett indítvány 74. pontja, idézet a fent hivatkozott Svédország kontra MyTravel és Bizottság ügyben hozott ítéletből, 113–119. pont.

52 — A Bizottság kontra Agrofert Holding ügyben ismertetett indítvány 75. pontja.

53 — A Bizottság kontra Agrofert Holding ügyben ismertetett indítvány 80. pontja.

54 — A megtámadott ítélet 153. pontja.

55 — A megtámadott ítélet 156. pontja.

56 — Uo.

utóbbi elfogadását meghatározó indoknak minősülnek. Következésképpen [...] meg kell állapítani, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy az 5. kategória a) pontjába tartozó dokumentumok az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése második albekezdésének értelmében vett véleményeknek minősülnek.”[57]

101. A Bizottság elismeri, hogy a Törvényszék előtti eljárás során előadott okfejtések nem voltak egyértelműek a megsemmisített határozatban.[58] Azonban véleménye szerint ez nem jelenti azt, hogy ne lett volna egy, a hozzáférés megtagadására vonatkozó meghatározó indok, amint az magából a határozat szövegéből is kitűnik. Ezt a Törvényszék is elfogadta, és a megtámadott ítélet 88. pontjában meg is állapítja, hogy „a megtámadott határozat 3.2.5. pontjából hallgatólagosan, a Bizottság által a Törvényszék írásbeli kérdéseire 2011. november 11-én adott válaszból pedig kifejezetten következik, hogy a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az 5. kategória a) pontjába tartozó valamennyi dokumentum e rendelkezés értelmében vett belső használatra korlátozott véleményeket tartalmaz”.

102. Egyetértek a Bizottság álláspontjával. Jóllehet nyilvánvaló, hogy egy dolog azon következtetés levonása a határozatból, hogy a Bizottság szerint valamennyi érintett dokumentum belső használatra korlátozott véleményeket tartalmaz, és teljesen más kérdés az, hogy a Bizottság igazolta-e ezen megállapítást a határozatban, kétségtelenül a Törvényszék előtt kellett bizonyítania e feltevést. Elegendő volt tehát, hogy a határozat ahogy – ez meg is történt – kifejtette azokat az indokokat, amelyek alapján az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésére hivatkozással elutasította az 5. kategória a) pontjába tartozó valamennyi dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelmet.

103. A Törvényszéknek tehát, amikor – a saját szavait idézve – elismerte azt, hogy „valószínűnek tekint[i] azon feltételezést, hogy az 5. kategória a) pontjába tartozók közül számos dokumentum [...] belső használatra korlátozott véleményt tartalmaz”, meg kellett erősítenie e körülményt, és következésképpen meg kellett határoznia, hogy konkrétan mely dokumentumra alkalmazható a Bizottság által hivatkozott kivétel.

104. A fentiekből következik, hogy meg kellett vizsgálnia, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 162–167. pontjaiban ténylegesen meg is tette, hogy az ilyen dokumentumok hozzáférhetővé tétele kárt okozhat-e a döntéshozatali folyamat tekintetében. A Törvényszék által e tekintetben levont következtetés véleményem szerint nem helytálló.

105. A Törvényszék valójában úgy ítélte meg, hogy a Bizottság által a dokumentumok hozzáférhetővé tételéből fakadó esetleges károk igazolására felhozott érvek általánosak és absztraktak, anélkül hogy megítélése szerint a Bizottság bizonyította volna, hogy milyen módon sértheti az összehangolt magatartás vizsgálatát, ha a kartellekkel kapcsolatos eljárást befejező határozatot megsemmisítik, és új határozatot kell hozni.[59] A Törvényszék végül azt rója fel a Bizottságnak, hogy „próbálja meg a jelen helyzetet, amelyet [...] az jellemez, hogy már elfogadtak egy határozatot, egy olyan helyzethez hasonlítani, vagy akár azzal azonosítani, amikor még nem hozta meg a határozatot”[60].

106. A fentiek ellenére a Bíróság Odile Jacob-ügyben, a megtámadott ítélet után valamivel több, mint egy hónappal később hozott ítélete megcáfolja e felvetést. Az említett határozatban a Bíróság hangsúlyozta egyrészt a jogerős határozattal lezárt eljárás keretében keletkezett dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem, másrészt pedig az olyan eljárásokban felhasznált dokumentumok iránti kérelem közötti különbséget, amelyek vonatkozásában a határozat még folyamatban lévő bírósági eljárás tárgya volt.

57 — A megtámadott ítélet 160. pontja.

58 — A jelen eljárásban a Bizottság által előterjesztett írásbeli észrevételek 119. pontja.

59 — A megtámadott ítélet 165–167. pontja.

60 — A megtámadott ítélet 167. pontja.

107. A Bíróság szerint „[e]gy [...] olyan helyzetben – amikor az érintett intézmény a bírósági eljárás kimenetele alapján folytathatja tevékenységeit az [...] újabb határozat esetleges elfogadása céljából –, el kell ismerni azon általános vélelem meglétét, amely szerint az említett intézménynek az ezen eljárás során az olyan belső feljegyzések hozzáférhetővé tételére kötelezése, mint amelyek a jelen ítéletben [...] szerepelnek, súlyosan sértené ezen intézmény döntéshozatali eljárását”. [61]

108. A jelen ügyben a Bizottság megállapította, hogy a kartellekkel kapcsolatos ugyanazon eljárásban elfogadott más határozatok részbeni megsemmisítése következtében [62] ismét meg kellett határoznia az ilyen jellegű határozatok által érintett vállalkozások számára előírt szankció összegét, figyelembe véve, hogy az eljárásra vonatkozó belső dokumentumok (ideértve a szankció számítására vonatkozó iratokat is) idő előtti hozzáférhetővé tétele veszélyeztette volna a döntéshozatali folyamatot.

109. E körülményekre tekintettel az eljárást befejező bármely határozat bírósági felülvizsgálatának lehetősége – különösen, ha jogerőre emelkedett az a határozat, amelyik konkrétan olyan vállalkozásokra vonatkozik, amelyekkel szemben a dokumentumot igénylő személy kártérítés iránti keresetet kíván indítani – azt jelenti, hogy az eljárás mint olyan nem tekinthető befejezettnek.

110. Következésképpen a Törvényszéknek értékelnie kellett, hogy indokolt volt-e annak megállapítása, hogy a belső véleményeket tartalmazó dokumentumok hozzáférhetővé tétele sértheti ugyanezen eljárás keretében új határozatok elfogadását, ha helyt adnak a bíróság előtt folyamatban lévő, konkrétan azon vállalkozásokra vonatkozó határozatoktól eltérő határozatok elleni fellebbezéseknek, amely vállalkozásokkal szemben az EnBW fel kívánt lépni.

111. A fentiek alapján úgy vélem, hogy helyt kell adni az utolsó fellebbezési jogalapnak.

VII – A jogvita Bíróság által történő végleges rendezéséről

112. A Bíróság alapokmányának 61. cikke értelmében, „[h]a a fellebbezés megalapozott, a Bíróság a Törvényszék határozatát hatályon kívül helyezi”, és „[h]a a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti”.

113. Álláspontom szerint a Bíróság végleges döntést hozhat a jogvitában.

114. Az EnBW a Törvényszék előtt indított keresetében négy megsemmisítési jogalapra hivatkozott, amelyet a következőkre alapított: az első jogalapot az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első és harmadik francia bekezdésének, valamint a 4. cikke (3) bekezdése második albekezdésének megsértésére; a másodikat a hivatkozott rendelet 4. cikke (2) bekezdése utolsó mondatának megsértésére; a harmadikat ugyanezen rendelet 4. cikke (6) bekezdésének megsértésére; a negyediket pedig a hozzáférés iránti kérelem terjedelmét érintő nyilvánvaló értékelési hibára.

115. A megtámadott ítélet 32–37. pontjában kifejtett okok alapján helyt kell adni a negyedik jogalapnak, amelyet nem támadtak meg a Bíróság előtt.

116. A többi jogalapot a jelen indítvány 49–65. és 80–109. pontjában kifejtett indokok alapján el kell utasítani.

61 — A Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ügyben hozott ítélet 130. pontja.

62 — A T-113/07. sz., Toshiba kontra Bizottság ügyben (EBHT 2011., II-3989. o.) és a T-132/07. sz., Fuji Electric kontra Bizottság ügyben 2011. július 12-én hozott ítélet (EBHT 2011., II-4091. o.) értelmében.

VIII – Költségek

117. Az eljárási szabályzat 184. cikkének 1. §-a és 138. cikkének 2. §-a alapján, valamint azon feltételekre figyelemmel, amelyek mellett javasolom a fellebbezésnek való helyt adást, indítványozom a Bíróságnak, hogy kötelezze a feleket és a beavatkozókat saját költségeik viselésére.

IX – Végkövetkeztetések

118. A fenti megfontolások alapján azt javaslom, hogy a Bíróság:

Részben adjon helyt a fellebbezésnek, elfogadva az 1049/2001/EK rendelet 4. cikke (2) és (3) bekezdésének a kartellekkel kapcsolatos eljárásban keletkezett dokumentumokhoz való hozzáférés feltételeivel, valamint a kereskedelmi érdekek és a döntéshozatali eljárás védelmével kapcsolatos téves értelmezésén alapuló második, negyedik és ötödik fellebbezési jogalapot, és következésképpen:

1) Helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-344/08. sz., EnBW Energie Baden-Württemberg AG kontra Bizottság ügyben 2012. május 22-én hozott ítéletét, amely megsemmisítette a COMP/F/38.899. – „gázszigetelésű kapcsolóberendezések”-eljárás ügyiratához való hozzáférést megtagadó, 2008. június 16-i SG. E.3/MV/psi D (2008) 4931. sz. bizottsági határozatot.

2) Semmisítse meg a COMP/F/38.899. – „gázszigetelésű kapcsolóberendezések”-eljárás ügyiratához való hozzáférést megtagadó, 2008. június 16-i SG. E.3/MV/psi D (2008) 4931. sz. bizottsági határozatot a hozzáférés iránti kérelem terjedelmének nyilvánvaló téves értékelése miatt.

3) Rendelje el, hogy a felek és a beavatkozók maguk viseljék saját költségeiket.